

A BORONKAY BARÁTI KÖR 9. SZ. HÍRLEVELE

KEDVES OLVASÓNK!

A Boronkay Baráti Kör életében az elmúlt hónapok kiemelkedő eseménye a **2011. április 16-án megtartott Szent György-napi találkozó** volt. Az ünnepséget az iskola és a baráti kör közösen rendezte meg Dian János igazgatóhelyettes javaslatára és szervezésével. Sokan fogadták el meghívásunkat, örömmel üdvözölhettük Vác város vezetői közül Mokánszky Zoltán alpolgármestert, baráti körünk tagját, a Boronkay család tagjait, a szolnoki gépipari vezetőit, a szolnoki öregdiákok képviselőit, az iskolánk tanárait és diákjait, és nem utolsósorban a szép számban megjelent öregdiákokat is.

Az ünnepség eseményeit **Szilágyi Erzsébet** tanárnő örökölte meg. Az alábbiakban közölt írása hűen adja vissza a rendezvény hangulatát és az elhangzott gondolatokat is. Reméljük, hogy az is, aki nem tudott eljönni, a tudósítás elolvasásával részese lehet a Boronkay ünnepnek.

AZ ELMÚLT HATVAN ÉVRE EMLÉKEZTÜNK JUBILEUMI ÜNNEP BORONKAY GYÖRGY TISZTELETÉRE

Minden Szent György napon ünnepségsorozattal emlékezünk névadónkra, Boronkay Györgyre. Kiállítás nyílik egy héttel korábban a növendékek képzőművészeti alkotásaiból és a fotószakkör legkiválóbb munkáiból, iskolai és városi szavalóversenyt rendezünk a díszteremben. Idén a színjátszó körünknek két előadása is volt a Madách Imre Művelődési Központban. Az ünnepségsorozat része volt a kiselőadók fóruma, az általános iskolások mesemondó versenye, az általános iskolások számára kiírt Boronkay Matematikaversenyre és a Fizika kísérleti verseny döntőjére is sor került, és volt kerékpáros emléktúra is.

Készült az egész iskola, a volt növendékek, az öregdiákok, a Boronkay Baráti Kör, a Boronkay Baráti Társaság, a szolnoki „testvériskola”, a család. Az idei ünnepség több évforduló miatt is kiemelkedett az eddigiek közül. Közeledik Boronkay György halálának harmincadik évfordulója, öt éve szentelték fel síremlékét az iskola épülete mellett, és a 2010-es évben zárta az iskola a hatvanadik tanévét.

A műsor szerkesztője és háziasszonya Urbán Márta, a narrátor a 9. osztályos tanítványa, a gyönyörű magyarsággal beszélő Moldovanu Alexandra volt.

Igazgatónk, **Fábián Gábor** köszöntötte az **ünneplő közönséget** és bemutatta a vendégeket, majd elénekeltük a Himnuszt.

Áprily tavaszköszöntője után Polgár Balázs, 10. b osztályos diákunk, több nemzetközi kurzus résztvevője és hazai zongoraversenyek dobogós helyezettje előadásában hallgattuk Bach C-moll Prelúdium és fuga című művét.

Dr. Molnár Lajos köszöntőjét azzal kezdte, hogy élete legszebb éveit ebben az iskolában töltötte. Örömmel készült erre az ünnepre, meghatottsággal emlékezik az elődökre, a küzdelmekre, a sikerekre. Ez már történelem, mely maradandó értékeket teremtett, Vác zászlóshajója lett az iskola. Az emberi értékek nem a falak erejében vannak, hanem az emberi lelkekben. Pest és Nógrád megye vezető műszaki értelmisége innen került ki, szívesen jönnek vissza a volt diákok, de még nagyobb érték, hogy gyermekeik középiskolás éveit is itt képzelik el, élményeikből táplálkozva úgy gondolják, akkor teszik velük a legjobbat, ha itt tanulnak.

Szerettük-e, éltettük-e saját iskolánkat úgy, mint ahogyan ezt nálunk nagyobb múltú iskolák teszik? Van-e egyedi arculata és biztos jövője? A válasz egyértelműen igen, hiszen **elődeink hite, munkája, a mostani tanárgeneráció szakmai tudása a garanciája a biztos jövőnek.**

Ha ezt az elmúlt hatvan évet végigkísérnénk, napokig sorolhatnánk a fontos eseményeket. Erről szól a hatvan évet átfogó, iskolatörténeti kiadványunk. Nem csak technikusok, mérnökök kerültek ki az iskolai falai közül, hanem a mai művészeti élet minden területén találunk Boronkays növendékeket: színművészeket, festőket, költőket, lelkészeket, a közel 10.000 végzett növendékünk közül pilóták, igazgatók, vezérigazgatók, mérnökök, egyetemi tanárok és jó családanyák és családapák lettek igen hasznos tagja nemzetünknek. Hatékony nyelvtanításunk sikerei következtében külföldön is megállják a helyüket az itt végzettek.

Az itt folyó munka nem a kor divatját követte csapongva, hanem saját arculatot öltött, befogadta és befogadja az újat, keresi a kiutat a munkaerőpiacon, hogy ne hogy jól képzett állástalanokat képezzünk, hanem könnyen, saját életcélját megtaláló, sikeres, kiegyensúlyozott növendékek kerüljenek ki e falak közül. Nekünk a jövő, nem a tradíció a fontos, mi a folytonosságot azért tartjuk fontosnak, mert könnyebben lehet jó alapokra építkezni – zárta szavait Molnár Lajos, akinek igen nagy érdemei vannak abban, hogy ez az iskola töretlenül fejlődhetett harmincéves igazgatása alatt.

A Szolnoki Műszaki Szakközép- és Szakiskolában emléktáblát avattak 2009-ben, ekkor határozták el az iskola vezetői, hogy Szent György-napon velünk együtt ünnepelnek. Gyuri bácsi 1927-től volt a Szolnoki Fa- és Fémipari Szakiskola tanára, 1946-tól pedig igazgatója ennek az intézménynek 1958-ig, Vácra kerüléséig. A jelenlegi igazgató, **Pesti László így emlékezett Boronkay György szolnoki éveire:** „Volt műhelyfőnök, fizika-, szakrajz-, mennyiségtan-, géptantanár. Precíz, műszakias gondolkodásmódját mindenki tisztelte, a kollégákhoz emberséges és igazságos bánásmódja segítette át a gépiparit ezeken a nehéz éveken. Konceptiók eljárásban eltávolították a szolnoki iskola éléről, s így került Vácra. Következetes, igazságos volt, ha bírált, építő volt. **Jelmondata szerint élt: másoknak mindent, önmagának semmit.** Személyisége példa volt diákjai, kollégái számára. Legyen személye kapocs a két iskola között.”

Ujvári István nyugalmazott tanár szerkesztette az iskola évkönyvét. „Milyen céllal készült?” – tette fel a kérdést hozzászólása elején. Az országos sajtóban rendszeresen megjelennek rangos versenyeredményeink, sajnos a helyi írott sajtóban csak fizetett hirdetésként jelenhetnek meg az iskola sikerei. Az volt a kötet megjelenésének célja, hogy bemutassa a hat évtized legfontosabb történéseit, a megmaradt és összegyűjtött relikviákat, hogy közel hozza az előző és a mostani generáció közös törekvéseit. Ennek a hat évtizednek sikeres személyiségei jelennek meg a közel négyszáz oldalon.

Minőségi inasiskolának indult a Gyalmos vezette iskola, mondta. A hetvenes években olyan volt a Löwy, mint Párizs címerhajója: „hányódott, de nem merült el”, a nyolcvanas évekre a szakmai profilváltás, a tantestület szisztematikus átalakítása volt jellemző, a kilencvenes évek az építkezés, a költözés, az új épület birtokbavétele és egyre szaporodó versenyeredmények megszületése volt jellemző.

Az öregdiákok visszaemlékezéseivel indul a kötet, amit az első kilenc igazgató élettrajza követ. Majd következnek a kilencvenes évek épületproblémái, sportudvar építése, egy emelet ráépítése a Konstantin téri épületre, majd vissza kellett adni az iskolát jogos tulajdonosának, a piarista rendnek. Új épület felépítése, majd költözés.

Néhány különleges eredmény az utóbbi évtizedből:

- A Nobel-díj átadásának ünnepségére már két ízben hívtak meg boronkays növendéket, ők képviselték Magyarországot.
- A tavalyi eredményeink alapján az első helyre kerültünk az országos ranglistán a szakközépiszkolák közül. Nagy utat jártunk be, hatvan év alatt az inasiskolából országos elsők lettünk. A gimnázium rangsorát a Fazekas vezeti, de összesített versenyben is, ahol gimnáziumokat és szakközépiszkolákat együtt mérik, ott is az első nyolc között foglalnunk helyet évek óta.

Ezen kétség kívül óriási eredmények mellett csak az a kérdése a nyugalmazott tanárnak, Ujvári Istvánnak, hogy vajon megkapják-e a mai növendékek azt az erkölcsi többletet, amit a régi diákok megkaptak Boronkay Gyuri bácsitól?

Egy nem tervezett programmal lepte meg Fábrián Gábor igazgató a hallgatóságot. A jubileumi évkönyv egy-egy számozott példányát adta át azoknak, akik nagyon becsesek az iskolának, és akik nagyon sokat dolgoztak az évkönyv megjelenéséért. Az első számozott példányt Cseke Istvánné Boronkay Katalin, a második számozott példányt Csákány György, a Boronkay család tagjai kapták. A harmadik sorszámút az évkönyv szerkesztője, Ujvári István, a negyediket dr. Molnár Lajos, iskolánk volt igazgatója, a könyv egyik szerkesztője kapta. Az ötös sorszámút Pádár Sándor, a hatost Ferencsik József, a hetest Pesti László, a „testvériskola” igazgatója, a nyolcast Dian János, iskolánk volt növendéke, jelenlegi igazgatóhelyettese és a kötet szerkesztője, a kilences sorszámút Hujbert István, a kötet tervezője és nyomdai előkészítője kapták. Kedves gesztus volt az igazgató úrtól ez a figyelmesség.

Péter Péter iskolánk volt tanulója sokáig műszaki pályán dolgozott, ma már országosan ismert költő. Ő írta a legtöbb verset Vácról, testvére, a szintén volt gépiparista Péter Pál előadóművész szavalta el A vaskapu előtt című költeményét, melyet Horváth Laci bácsi műhelyoktató tiszteletére írt évekkal ezelőtt.

Ferencsik József, egykori szolnoki diák emlékezett Gyuri bácsira igen kedves szavakkal. „1954-ben kerültem a szolnoki technikumba. Legélénkebb emlékem 1956-ból, a forradalom kitörésének napjáról él bennem. Becsukta belülről a kaput, kiállt elé, higgadságra intett, s hogy kerüljünk minden atrocitást. Szolnokon aznap semmi atrocitás nem volt, neki köszönhetően. 1972-ben, itt Vácon meglátogattam őt, s felidéztek szolnoki éveinket. Rám nagy benyomást tett, de benne is jó érzéseket keltett, melyet a maga szerény módján tudatott velem. Boldog voltam. Az 1958-ban végzett osztály erkölcsileg felmentette a koncepciók eljárásával eltávolított szeretett igazgatónk. 1981-es halála után a régi öregdiákok szorgalmazták az emléktábla felállítását és felavatását, önkéntes adományokból közel 400.000 forint gyűlt össze. Szolnoki diákként őrizzük emlékét.”

A Boronkay Baráti Kör nevében **Pádár Sándor köszöntötte a vendégeket.** „Mi a célja a Baráti Körnek? Összefogni a volt diákokat és a volt és jelenlegi tanárokat egy olyan kötetlen, nyitott közösségben, mely fontosnak tartja az iskola értékeit, szellemiségét, hagyományait, ezeket összegyűjti, gondozza, továbbadja. Társadalmi háttérrel építünk egyénileg és szervezeten az iskola köré, hogy akik tudják, támogassák az iskolát. Ápoljuk iskolánk névadójának emlékét. Baráti körünk megalakulását Ujvári István kezdeményezte, 2009 elején újjászerveztük. Sikereink között tartjuk számon az öregdiák találkozókat, a megjelent hírleveleket, a megemlékezéseket, a most megjelent könyv anyagának összegyűjtését, önkéntes anyagi támogatással az anyagi háttérrel is megteremtettük a társaságnak. Keressük a kapcsolatot a fiatalabb korosztállyal, a kiemelkedő diákok erkölcsi és anyagi támogatását célul tűztük ki. Továbbtanulásban, pályaválasztásban segíteni kívánjuk élettapasztalatunkkal a fiatal pályakezdőket, ezért egy Műszaki Tudományos Szellemi Fórumot szeretnénk összehozni, ahol a fiatalabb és idősebb generáció találkozhatna. Szeretnénk ezekre a fórumokra meghívni azokat a szakmai rangot szerzett volt boronkaysokat, akik tapasztalataik továbbadása, kapcsolataik révén segíthetnek a fiataloknak. Hívunk magunk közé új tagokat, idősebbeket és fiatalokat, hogy élő és alkotó közösséggé váljunk.”

A **jubiláló osztályok nevében** szólaltak meg visszaemlékezők, először az 1961-ben, 4.b osztályban végzett **Jászberényi Árpád.** „Személyes, szubjektív visszaemlékezést hallanak. 1958-ban járunk, csintalan osztályunk igen megpróbálta a tanárok türelmét. Első alkalommal nagyon összeszedtük magunkat, hogy a bemutatkozás mégse legyen csúfos. Csendesek és rendesek voltunk. Csillogó szemmel belépett az új tanár, aki tiszteletet parancsolt első perctől kezdve. Magam előtt látom most is gesztusait, ahogy a szivattyút magyarázta. Emberszámba vett, felnőttként kezelte, soha nem fegyelmezett, mert nem volt rá szüksége – zárta rövid, személyes vallomását Jászberényi Árpád.

A tíz éve, az akkor 4.b osztályból érettségizett **Forberger Árpád** köszöntötte a hallgatóságot, aki jelenleg a BME oktatója és kutatója. „Tíz éve ballagtam, máig él bennem megannyi közös kirándulás, együtt töltött szép élmények sokasága. Szigort, pontosságot, precizitást vittem útravalóul, melyet máig megkövetelek tanítványaimtól. Értékeket, tudást, s azt az üzenetet, hogy jobbra kell tenni a világot. Mire tanított meg az itt eltöltött négy év? Hogy szeretni kell egymást, a jót meg kell látni egymásban, hogy mindig legyen cél előttünk. Itt tapasztaltam meg, hogy tanítani jó. Két jó barátot adott nekem ez az iskola, a matematikát és a sportot. Babits szavaival zárnam gondolataimat: Minden szeretett bilincs örökség és teher.”

Slezsák János és Regyep György zongora-trombita duettje szakította meg a visszaemlékezéseket, majd Lakati Sára, a Boronkay városi szavalóverseny első helyezettje Wass Albert Emlékezés egy régi márciusra című versét mondta el.

A **ma és a jövő iskoláját mutatta be a jelenlegi boronkays igazgató, Fábrián Gábor.** „Kicsit nehéz szívvel állok itt. Vegyes érzések dúlnak bennem, amikor az elmúlt évről kell beszélnem. Büszke vagyok, mert nagyon sok jó eredményt értünk el, de szomorú is vagyok, mert számos versenyre azért nem jutottunk el, mert nem volt rá anyagi fedezet. Vérlázító, hogy idén egyetlen OSZTV versenyt nem rendeztek az általunk tanított öt szakma egyikéből sem. Ilyen az iskola történetében még nem volt. Megkérdeztük a miért az illetékesektől, de a hallottakat itt és most nem szeretném tolmácsolni. Vannak szép eredményeink, s nem is kicsik!

A műszaki területen OSZTV-n elektronikában mindkettő kategóriában nyertünk, szakmai kategóriában gépészetből, elektronikából dobogós hely, informatikában első helyezést születt. Humán területen újdonság, hogy az iskola életében először volt az OKTV-n franciából döntős és olasz nyelvből dobogós helyezésünk, irodalomból OKTV-n negyedik helyezettek lettünk. Angolból is volt döntősünk. A mi diákjaink nyerték a megyei helyesírási, történelem, szép kiejtési versenyt is. Implom József helyesírási versenyen második helyezést hoztunk el. Színjátszó körünknek teltházas előadásai voltak, a TUDOK-on nyelvészeti

kategóriában győztes egy boronkays diákunk. OKTV döntőbe tizenkét diákunk jutott be matematikából, az első öt helyezésből csak a második nem a mienk. Ő a Puskásból került ki. Fizikában négy döntősünk van, kémiából a nyolcadik helyezést hoztuk el. Sportban az előző tanév eredményei alapján országos második helyezettek lettünk, miniszteri dicséretet kaptunk. Atlétikában ismét országos bajnok gerelyhajító csapatunk van, mind a négy mezei futócsapatunk döntős volt. Kosárlabda Guinness-rekordot állítottunk fel, mindkét kosárcsapat az első öt között végzett. Labdarúgóink szintén iskolarekordot állítottak fel, a szentgotthárdi döntőben ezüstérmet szereztek. Sakkban és szellemi diákolimpián is helyezettek lettünk. Két növendékünk vehetett át a minisztertől Jó tanuló, jó sportoló kitüntetést.

Terveim között szerepel egy sportosztály indítása. Az eredményeink jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy Vác városa a Nemzet Sportvárosa kitüntető címet kapta. Az iskola predesztinálva van arra, hogy jó tanulókból és kiemelkedő sportteljesítményt felmutatókból sportosztályt indítson, mely mind az iskolának, mind a városnak presztízs-növekedést hoz.

További céljaim között szerepel, hogy az idén elindított környezetvédelmi osztályban a teljes rendszert kiépítsük, minden tárgyi és személyi feltételt megteremtünk, biztosítsunk. Alternatív energetikus szak indítását tervezem, úgy gondolom, ez a jövő útja. Sajnos a szakképzés komoly átszervezés alatt áll, biztosat még semmit nem lehet tudni. Mechatronikai műszerész szakban, technikusképzésben gondolkozunk kollégáimmal együtt. Tárgyalásokat folytatunk a Kereskedelmi és Iparkamarával, hogy az OSZTV jövő évi versenyét a Boronkayban fogjuk megszervezni, helyszínt és szakmai koordinációt biztosítunk. Az ország és a város nehéz anyagi helyzete miatt újabb forrásokat kell keresnünk a működéshez. Fontos értékeket nem adhatunk fel, az alapítvány anyagi lehetőségeit erősítjük, s ennek segítségével mennek majd el versenyekre iskolánk tanulóit. Az iskola presztízse miatt fontos eseményekre mindenképpen el kell jutnunk, nem állunk meg. **Dolgozni fogunk, ha kell többet, ha kell kevesebbet, az iskoláért és a városért.**

Hagyományosan a **Boronkay Emlékgűrű** kitüntetettjét a Szent György Napon szoktuk bejelenteni. **Urbán Márta humán igazgató helyettes elmondta**, hogy 1998 óta az Ujvári István által alapított Boronkay-Ujvári Alapítvány minden évben Boronkay gűrűvel jutalmazza azt a pedagógust, akit a Boronkay gűrűsök megszavaznak. Idén **Gyombolai Ferenc informatika szakos kolléga kapta ezt az elismerést.** Pedagógus nagycsaládba született, a családi hagyomány szerint az 1500-as évekből ismernek nótárius tanítót. 2000-es tanévtől tanít iskolánkban, OSZTV, SZÉTV versenyek döntősei, dobogósai lettek tanítványai az elmúlt években. Jelmondata: „Akiket nekem adtál, megőriztem”. Ars poeticája: mikor a durcás, dacos, kamasz elfelejt lázadni, milyen odaadó, készséges tud lenni. Elfelejt küzdeni legnagyobb ellenfelével, a tanárral szemben is.”

Koszorúzás előtt Wass Albert Üzenet haza című versét Kalácska Eszter 9.b osztályos tanuló szavalta, aki a Reménység által kiírt városi szavalóverseny első helyezettje volt.

Csákó József 1968-ban végzett, 4.b osztályának tanulója, a Boronkay Baráti Kör tagja **emlékezett a tanár úrra sírja mellett.** „Mi volt a példa, miben rejlik a titka? TANÁR ÚR, csupa nagybetűvel. Jó út, a tehetségek kibontakoztatása. A BME folyosóján volt tanítványai kiváló rajzait mindig megcsodáltam. Személyes példát adott, karizmatikus tanár volt, magával ragadó egyéniség. Úgy, jeles, – hallom még most is a hangját, vagy – jelenleg gyenge elégséges vagy, de lehetsz jeles! Ő volt a Lexi bácsi. Pedánsan készült minden órára. Meggyőzött, dicsért, fedett, ha kellett. Az utcán kalapot emelt diákjainak, ha találkoztak vele. Ez az iskola olyan szellemi műhely, ahol tisztességre, hazaszeretetre, igaz emberségre, munkára, bölcs életre, erkölcsre nevelnek mai is Boronkay Gyuri bácsi szellemében. Méltán lett ez az iskola az ország első szakközépiskolája. „Végezd dolgaidat alázatosan, akkor emberi dicsőségnél is jobban szeretnek” – zárta a visszaemlékezések sorát Csákó József.

A síremléket megkoszorúzták a családtagok, a Boronkay Baráti Társaság, a Boronkay Baráti Kör, a jubiláló osztályok képviselői. Felemelő ünnepnappal lettünk mindannyian gazdagabbak. Köszönjük a szervezőknek a gondosságát, a fellépőknek a művészi produkciókat, a visszaemlékezőknek, hogy megszolgálták emlékeiket, gondolataikat az ünnepelő közösséggel.

Szilágyi Erzsébet

Az ünnepségről készült fényképek megtekinthetők az iskola honlapján (www.boronkay.vac.hu),” a Legfrissebb oldalak”, majd 2010-2011 tanév képei 4. oldalán, a Szent György Nap ünnepség 2011. 04.16. cím alatt. (Boronkay Arculat Stúdió munkája).

Összeállította: Pádár Sándor. Elérhetőségek: Boronkay Baráti Kör, 2600 Vác, Németh László út 4-6. E-mail: boronkay@vac.hu